

مطالعه شیوع بیماری های پوستی در گربه های خانگی ارجاع داده شده به کلینیک های دامپزشکی شهر تبریز در سال بهار ۹۷

مهسا سادات حسینیپور^{۱*}، بهراد عشرتخواه^۲

۱. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

۲. گروه علوم بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

mahsahossenipoirdvm@gmail.com

مقدمه: بیماریهای پوستی یکی از بیماریهای شایع در گربههای خانگی میباشد که به اشکال مختلف و تحت تأثیر عوامل متنوع بروز میکند. برخی از بیماریهای پوستی جزو بیماریهای مشترک بین انسان و حیوان بوده و از حیث بهداشت محیطی از اهمیت بسزایی نیز برخوردارند. در این تحقیق ما بر آن شدیم تا میزان شیوع بیماریهای پوستی در گربههای خانگی ارجاع داده شده به کلینیک های دامپزشکی شهر تبریز در بهار سال ۹۷ مورد مطالعه قرار دهیم. روش کار: برای انجام این تحقیق، پرسشنامه طراحی شده در اختیار کلینیسین های شاغل در کلینیک های شهر تبریز قرار داده و با تکمیل نمودن آنها و نیز ارسال نمونه های پوستی از حیوانات درگیر به آزمایشگاه، بعد از تأیید علل بیماریهای پوستی ایجاد شده میزان شیوع بیماریهای پوستی به تفکیک سن، جنس، نژاد، ناحیه درگیر و عامل، تعیین و مورد مطالعه قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل، از حیث میزان شیوع بر حسب سن، نژاد و عامل اختلاف معنی داری مشاهده گردید ($P > 0.05$)؛ به طوریکه بیشترین میزان شیوع در سن ۱۲-۲۴ ماهگی (۴۸ درصد)، نژاد پرشین (۵۶ درصد) مشاهده شد و شایعترین عامل نیز مالاسزیا (۳۷ درصد) تعیین گردید. نتایج حاصل بیانگر اینست که چون مالاسزیا از عوامل بیماریهای مشترک انسان و حیوان است بایستی در بیماریهای پوستی گربه های خانگی توجه بسزایی از حیث رعایت بهداشت محیط و ارائه آگاهی به صاحبان دام داشته تا از شیوع آن در جمعیت انسانی نیز جلوگیری به عمل آید. کلمات کلیدی: درمانیت، گربه های خانگی، تبریز.

بررسی اثرات محرک ایمنی گیاه درمنه در خون طیور گوشتی در محیط آزمایشگاهی

حسین ذوالفقاری^{۱*}، بهراد عشرتخواه^۲

۱. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

۲. گروه علوم بالینی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

Vet.Zolfaghari@gmail.com

مقدمه: امروزه یکی از چالشهای پیش روی دانشمندان و محققین علوم دامپزشکی و پزشکی جایگزینی داروها و مواد آنتی بیوتیکی سنتتیک با فراوردههای گیاهی کم خطر و یا بی ضرر میباشد. گیاه درمنه از دیر باز در درمان بیماریهای مختلف کاربرد فراوانی دارد و اثرات افزایشدهنده و تقویتی آن بر سیستم ایمنی در حیوانات مختلف به اثبات رسیده است. بر همین اساس در این تحقیق، اثرات محرک ایمنی عصاره الکلی گیاه درمنه در خون طیور گوشتی در محیط آزمایشگاهی مورد بررسی قرار گرفت. روش کار: برای انجام این تحقیق، نمونه خون از ۲۰ قطعه مرغ بالغ گوشتی ۱۴ تا ۲۸ روزه از ورید بالی تهیه گردید. سپس نمونههای خونی به ۱۶ قسمت مساوی (هر کدام ۲۵۰ میکرولیتر) در چهار گروه (کنترل منفی، تیمار با سطح ۱، ۲ و ۳ درصد عصاره الکلی درمنه (*Sieberi Artemisia*)) تقسیم شده و بعد از اضافه کردن عصارهها به نمونه خون تیمارهای مورد نظر اثرات محرک ایمونولوژیک آنها با استفاده از تست کلیرانس کربن در زمانهای صفر، ۲۰ و ۴۰ دقیقه مورد بررسی قرار گرفت. بحث و نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل، میزان فاگوسیتوز ما بین گروهها تفاوت معنی داری را نشان داد ($P > 0.05$)، به طوریکه میزان فاگوسیتوز در تیمار ۳ درصد عصاره الکلی درمنه مشاهده گردید. با اینحال، تغییرات مشاهده شده فوق، وابسته به دوز نبودند. نتایج این تحقیق نیز بیانگر اثرات تقویتی عصاره گیاه درمنه بر عملکرد سیستم ایمنی طیور داشته که برای اجرا و کاربرد عملی بیشتر نیاز به بررسی و انجام تحقیقات بیشتر توصیه میگردد. کلمات کلیدی: طیور، درمنه، فاگوسیتوز.